

3. Die entführten Echsen

I.

Eugen Jäger, Kommissar bei der Kölner Polizei, stand vor dem Haus seines früheren Schulkameraden, des Weinhändlers Rudolf Schleich, und drückte auf den Klingelknopf. Es ertönte die ihm bestens bekannte *Big Ben*-Melodie. Doch war diese erst zur Hälfte verklungen, als die Tür bereits von dem Weinhändler aufgerissen wurde. Schleich war ein großgewachsener, nicht gerade schlanker Mann Anfang 50, ein Mensch, den man durchaus als stattliche Erscheinung bezeichnen konnte. Heute jedoch war er blass, verschwitzt und gebeugt. Er musste einen schweren Schock erlitten haben. Mit erregter Stimme flüsterte er: »Endlich! Ich sitze hier wie auf glühenden Kohlen! Komm herein.«

»Ich bin gekommen, so schnell ich konnte«, entgegnete Jäger, während er ins Haus trat. »Aber ich konnte ja nicht einfach Sven auf der Kirmes zurücklassen. Erst mal musste ich ihn nach Hause bringen.«

»Ja, ich verstehe. Und ich entschuldige mich auch sehr dafür, dass ich dein Familienleben am Samstag störe. Aber du musst mir helfen!«

»Was ist denn passiert?«

Schleich hob verzweifelt die Hände und hielt für einige Sekunden den Atem an, ehe es aus ihm hervorbrach: »Sie sind entführt worden!!«

»Wer?«

»Franz und Luise!«

»Heißen so nicht deine beiden komischen Echsen?«

✦ *Es ertönte die ihm bestens bekannte Big Ben-Melodie.* – Aby sevřeněji vyjádřila vztahovou větu, používá němčina často participiální konstrukce:

die ihm bestens bekannte Big Ben-Melodie – *die Big Ben-Melodie, die ihm bestens bekannt war*

der seit Wochen verschwundene Pudel – *der Pudel, der seit Wochen verschwunden ist/war* – před týdnem zmizelý pudl – pudl, který už před týdnem zmizel.

✦ *Ich sitze hier wie auf glühenden Kohlen!* – Obrat ‚wie auf glühenden Kohlen sitzen‘ vyjadřuje, že někdo je při čekání velmi nervózní.

3. Unesené ještěrky

I.

Eugen Jäger, komisař u kolínské policie, stál před domem svého někdejšího spolužáka, obchodníka s vínem Rudolfa Schleicha, a stlačil knoflík zvonku. Zazněla mu velice známá melodie *Big Bena*. Ale sotva zazněla její polovina, obchodník s vínem prudce otevřel dveře. Schleich byl vzrostlý, ne právě štíhlý muž na počátku padesátky, člověk, kterého bylo možné označit klidně jako statný zjev. Avšak dnes byl bledý, zpacený a shrbený. Musel prodělat těžký šok. Vzrušeným hlasem šeptal: »Konečně! Sedím zde jak na žhavém uhlí! Pojď dovnitř!«

»Přijel jsem tak rychle, jak jsem jen mohl,« odvětil Jäger, zatím co vcházel do domu. »Ale já jsem ovšem nemohl prostě nechat Svena na pouti. Nejdříve jsem ho musel dovést domů.«

»Ano, chápu. Velmi se omlouvám za to, že ruším v sobotu tvůj rodinný život. Ale musíš mi pomoci!«

»Copak se stalo?«

Schleich zvedl zoufale ruce a zadržel na několik vteřin dech, než ze sebe vyrazil: »Byli uneseni!«

»Kdo?«

»Franz a Luisa!«

»Nejmenují se tak tvoje dvě podivné ještěrky?«

✦ *Er musste einen schweren Schock erlitten haben.* – Sloveso *müssen* může být použito i v modálním smyslu, abychom vyjádřili jistý důsledek – *jisté*:

Er musste einen schweren Schock erlitten haben. = ‚Es war offensichtlich, dass er einen schweren Schock erlitten hatte.‘ – Bylo zřejmé (jisté), že utrpěl těžký šok.

✦ *Aber ich konnte ja nicht einfach Sven auf der Kirmes zurücklassen.* – Částice *ja* označuje zde popisovaný stav věcí jako samozřejmý nebo evidentní.